

csövek egységárát pedig a rendesnél 50%-kal nagyobbának számítván, — anyaggal és munkával együtt — folyóméterenként 4 K-ba kerülnek, holott a románczement szigetelőfal folyóméterje 25:55 K-ba és a téglaburkolat előállítása folyóméterenként 31:22 K-ba kerül, tehát az alagsövezés ezeknél 6:39-szer, illetve 7:81-szer olcsóbb.

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK.

I.

JEGYZŐKÖNYV

az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának 1907. évi október hó 12-én tartott rendes üléséről.

Jelen voltak: *Bánffy* Dezső báró elnök, *Bedő* Albert dr. és *Horváth* Sándor alelnökök, *Csik* Imre, *Csupor* István, *Hangay* Géza, *Hirsch* István, *Hoffmann* Antal, *N. Kiss* Pál, *Schmidt* Ferencz, *Tavi* Gusztáv, *Tomcsányi* Gyula, *Tuzson* János dr. és *Vuk* Gyula vál. tagok, az egyesület tisztkara, *Balogh* Ernő és *Szalai* Ernő, a számadásvizsgáló bizottság tagjai és *Sugár* Károly alapító tag.

Távolmaradásukat kimentették: *Almágy* Andor, *Gaul* Károly, *Havas* József, *Krajcsovits* Béla, *Laitner* Elek, *Lászlóffy* Gábor, *Máday* Izidor, *Muzsnay* Géza, *Osztroluczky* Géza, *Simon* Gyula, *Széchenyi* Bertalan gróf, *Téglás* Károly és *Török* Gábor vál. tagok.

I. Elnök az ülést megnyitva, üdvözli a választmány megjelent tagjait és a jegyzőkönyv hitelesítésére *Hirsch* István és *Tomcsányi* Gyula urakat kéri fel.

II. Elnök bemutatja Frigyes főherczeg ő cs. és kir. fenségének, valamint Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter urnak a pécsi közgyűlés alkalmával küldött üdvözőlő táviratokra érkezett válaszait, amelyek az Erd. Lapok f. évi XIV. füzetének 910. oldalán már közzététettek.

A választáviratokat a választmány örvendetes tudomásul veszi.

III. A titkár bemutatja az új választmányi tagok (*Hoffmann* Antal, *Muzsnay* Géza, *Osztroluczky* Géza és *Széchenyi* Bertalan gróf) leveleit, amelyekben a választmányi tagság elfogadásáról értesítik az egyesületet.

Örvendetes tudomásul szolgál.

IV. Eleöd Jósa vál. tag a következő levelet intézte az elnökhöz:

Nagyméltósága Elnök Ur!

Kegyelmes Uram!

Egyesületünk, az „Országos Erdészeti Egyesület“ 1869. évben Kassán tartott közgyűlése engem, tisztelettel alulirottat is azzal tüntetett ki, hogy az akkor megejtett választásával az igazgató-választmányába behívott. Azóta megszakítás nélkül ezen minőségemben is igyekezhettem Egyesületünket, kitűzött céljainak elérésében, közreműködésemnek igénytelen szolgálatával támogatni.

Az utolsó időktől fogva azonban folyton intenek haladt koromnak oly jelei, amelyeknek orvosi kezelés által való megszüntetését a természet törvényei már meg nem engedik. Ezek a jelek intenek: Nagyméltóságodnak tiszteletteljesen ezennel bejelenteni, hogy szolgálatra képtelen lettem és hogy azon minőségemben, mint választmányi tag, Egyesületünk szolgálatában magamat nem hasznosíthatom többé.

Igenis, tudom, hogy ezen ime tiszteletteljesen előterjesztett jelentésem egyszerű tárgyának nem képezi kiegészítő részét egy oly visszapillantás, amely Egyesületünk eredetét, fejlődését érinti, azért kegyes engedelmet kérek egy pillanatnyi kitérésre, mivel bucsuzó szavamnak ösztönszerű kitérésében oly jól esik az a lélekemelő emlékezet: mily férfias odaadással állották körül derék tagjai kivétel nélkül az Egyesületet és mily fáradhatatlan áldozatkészséggel buzzólkodtak ezek valamennyien azon, hogy a kitűzött célok elérésével Egyesületünk tényleg azzá lehessen, amivé lett, amely alkotásról különösképpen az alkotóik örökös dicsősége ragyog le reánk. És bár magának az Egyesületünk jelentőségteles megalakulása tényének, az én csekélységem nem lehetett szemtanuja, de annál szerencsésebb voltam annak fejlődését és gyarapodását munkásságának első évétől kezdve gyöngye erőmből kitelhető igénytelen, de élenkebb érdeklődéssel kísérni és ezen társadalmi uton létesített intézmény kiépítéséhez legalább egy porszemmel hozzájárulni, mindjárt azon időtől fogva, amely időben Egyesületünk megszületvén, annak bölcsője, az alkotásnak csaknem az első lökésétől ringott. Mert hát ide, az újszülött bölcsőjéhez, ahová a jóízűen dolgozó munkások tiszta légköre vonzotta a tagokat, már közeledni is üdítő volt és épületes, azok sorában színről-szinre látni a szülét jellemző önzéstelen és szorgos, körültekintő gondoskodókat, Egyesületünknek az alkotóit — és ma már őjeit: azt az összeforrott „Trias“-t, akik erőből duzzadó energiájuk daczára zajtalanul, mint a termékenyítő csöndes munka nagymesterei, nemes egyszerűségükben tündököltek előttünk és akik felejthetetlen emlékü teremőrejeként köszönhetjük az Egyesületünket.

És minél élenkebb volt valakinek érdeklődése Egyesületünk fejlődése iránt a multban, annál inkább kell, hogy az a jövőre is olyan választmányi tagokat kívánjon, akik az egyesületi ügyek előmozdítására irányzott szolgálat teljesítésében akadályozva ne legyenek. Mivel pedig ezen követelménynek megfelelően egészségemet helyrehozni nincs többé hatalmamban: az igazgató-választmányi tagságról, hogy hivatottabbnak utját ne álljam, formailag is ezennel lemondok és kérem Excellenciádat, kegyeskedjék elrendelni, hogy ezen visszalépésem az igazgató-választmánynak előterjesztessék, fölmentésem pedig azon tiszteletteljes

kijelentésem kíséretében kikéressék, hogy mint Egyesületünknek egyszerű tagja ezentul sem fogok megszűnni Egyesületünk fejlődését csekély tehetségemhez képest támogatni.

Amidőn még tiszteletteljesen bejelenteni szerencsém van, hogy ezen visszalépésem alkalmából a „Wagner Károly nevét viselő jótékonyági alapítványunk” némi gyarapítására 100 koronát postautalványon befizettem,

vagyok mély tiszteletem kifejezésével :

Katalinhuta (Nógrád vármegye), 1907. július 16.

Nagyméltóságodnak

alázatos szolgája :

Eleőd Jósa

az „Országos Erdészeti Egyesület” alapító tagja.

Az igazgató-választmány mély sajnálattal veszi tudomásul régi, az egyesület alapítása óta buzgón közreműködő tagjának lemondását és a Wagner Károly-alapítvány gyarapítására adományozott összegért jegyzőkönyvi köszönetet szavaz.

V. A pénztár állásáról a titkár a következő jelentést terjeszti elő:
A folyó év elejétől a mai napig befolyt... 72837 K 98 fillér.
Ugyanezen idő alatt kiadatott... 51760 „ 99 „

Rendkívüli bevételként a következő összegek folytak be:
Állami segélyként 6000 K; készpénzalapítványként 300 K; kötvényben tett alapítványok törlesztésére 367 K; a Wagner Károly-alapítvány javára, Eleőd Jósa 100 K adományával együtt 120 K s végül a létesítendő altiszti segélyalap javára 2 K 90 fillér.

Jelenti továbbá a titkár, hogy a székesfehérvári ismeretlen alapítvány tulajdonát képezett 1860. évi 7280/7. számú, 200 K n. é. államsorsjegy kisorsoltatván, azért 231 K 77 fillér készpénz a sorsjegy egyidejű kiadásolása mellett az alap javára iratott. Ujabb sorsjegy ez összegből, annak magas árfolyama következtében, vásárolható nem volt.

Javasolja a titkár, hogy az egyes alapoknál begyűlt készpénz-készletekből 6800 K n. é. 4⁰/₀-os magyar földhitelintézeti záloglevél vagy magyar koronajáradék vásároltassék aszerint, hogy melyik értékpapír vétele mutatkozik az árfolyam szerint előnyösebbnek.

A számadásvizsgáló bizottság az egyesületi pénztárt f. hó 8-án rovincsolta, mely alkalommal a pénzkezelést teljes rendben találta.

Végül a titkár a következő póthiteleket kéri: Az I. kiad.

rovaton (személyi járandóságok) Tuba András 3 havi kegydija fejében 150 K-t, a III. rovaton (ügyviteli költségek) 1500 K-t, a IV. rovaton (Erdészeti Lapok nyomtatási költsége) 3000 K-t és a VIII. rovaton (székház) 200 K-t. Indokolásul felemlíti, hogy az I. rovaton kért összeg a választmánynak f. é. június 22-én hozott határozata következtében válik szükségessé, mely szerint Tuba András volt egyesületi szolgának évi 600 K kegydij állapotított meg, amely október hó 1-től folyósított. Az ügyviteli költségek-nél főként a pécsi közgyűléssel kapcsolatos és a kellő szénkészlet felhalmozásával járó, részben tehát a jövő év javára eső kiadások teszik szükségessé a nagyobb póthitelt. Az Erdészeti Lapoknál részben a hirdetési rovatnak tetemes és a bevételeknél kellő ellen-értékkel bíró megnövekvése s általában a lap sűrűbb megjelenése óta tapasztalt élénkebb írói tevékenység kényszeríti a szerkesztő-séget a póthitel kérésére, mivel nem látta célirányosnak, hogy az örvendetesen megindult irodalmi működésnek a lap terjedelmének mintegy erőszakos megszorítása által mesterséges gátat vessen. A VIII. rovaton kért póthitel apróbb helyreállítási munkálatokra szükségeltetik.

Az igazgató-választmány a titkár jelentését általában tudomásul véve, egyfelől 6800 K n. é. értékű papír vásárlására felhatalmazást ad, másfelől pedig a kért póthiteleket engedélyezi.

VI. A „Pátia“-nyomda részéről a régebben erre nézve fennállott szerződéses viszonyból folyólag gyűjtött hirdetések árából 129.60 K behajthatatlannak bizonyult. Minthogy a szerződés értelmében ezért az összegért a nyomda nem szavatol, a választmány azt végelszámoltnak tekinti.

VII. Az egyesületi székház tornyának bádoggal való, elvben már régebben elhatározott átfedését, amely a folyó évben eddig a bádogos-sztrájk miatt nem volt eszközölhető, az igazgató-választmány a jövő évre halasztja.

VIII. A titkár jelenti, hogy Tuba András eddigi hivataloszolga okt. 1-ével elhagyta az egyesület szolgálatát és részére a jun. 22-én hozott határozat értelmében évi 600 K kegydij utalványoztatott.

Helyette ideiglenes minőségben Libohorszky József alkalmaztatott. A szolgai és házmesteri állás új szervezésére nézve a titkár következő javaslatot terjeszti elő:

JAVASLAT

az Országos Erdészeti Egyesületnél betöltendő szolgálai és házmesteri állás új szervezésére nézve.

Az ujonnan alkalmazandó szolga egyelőre ideiglenesen, egy próba-évre volna alkalmazandó, 800 K fizetéssel, szabad lakással, fűtéssel és világítással. Ezenkívül rendszeresítendő volna lakosztályonként 5 K házmesterpénz (negyedévenként). Ennek összege 280 K. (Eddig negyedévenként 2 K volt a hárszabályok által követelt összeg, tényleg azonban többet szokott a házmester kapni.)

Köteleztetnék 400 (négy száz) korona biztosíték letételére, amely esetleg fokozatosan levonatnék a fizetéséből.

A próba-év végleges alkalmaztatás esetén a szolgálati időbe beszámíttatik.

A végleges alkalmazás feltételei: Nyugdíjba számítható *alapfizetés* a szolgálat első 5 évében 800 K, mely öt-ötévenként 100—100 K-val emelkedik 1200 K maximális összegig, tehát összesen négy ízben.

A nyugdíjra a szolga 10 évi szakadatlan szolgálat után tarthat igényt és pedig ekkor az alapfizetés 40⁰/₀-ára, azontul a nyugdíj összege évenként 2·4⁰/₀-kal növekszik, a teljes fizetésre, mint nyugdíjra tehát a szolga 35 évi szolgálat után tarthat igényt.

Ha szolgálatának első 5 évében válik munkaképtelenné, végkielégítésként az évi fizetés egyszeri, ha a második öt évben, annak kétszeri összegét kapja.

Az özvegy nyugdíjigénye a szolgálat betöltött ötödik évével éled fel és mindig a szolga legutóljára élvezett fizetésének 50⁰/₀-a. A hátramaradt gyermekek az atya legutóbbi fizetésének 10⁰/₀-át, ha anyjuk sem él, annak 20⁰/₀-át kapják ellátási díjként egészen 16-ik életévük betöltéséig. A gyermekeknek ez az ellátási díja azonban összesen nem haladhatja meg az özvegyi nyugdíj összegét, illetőleg ha mindkét szülő elhalt, az atya legutóbbi fizetésének 75⁰/₀-át.

A nyugdíjalap, amely a fenti szükséglet kielégítésére meg-

kivántatik, 30000 K. Évi 410 K-nak tőkésítésével 35 év alatt összegyűjthető. A szolgálta 10 évig fizetésének 5⁰/₀-ával, 10 éven át pedig 2¹/₂⁰/₀-ával járul hozzá a nyugdíjalap gyarapításához.

Budapest, 1907. szeptember 6.

Bund Károly.

Az igazgató-választmány ezt a javaslatot azzal a módosítással fogadja el, hogy az özvegyi nyugdíj az elnökség által olyképpen állapítandó meg, hogy az az első 10 év alatt ne haladja meg a szolgának 10 évi szolgálata betöltésével járó 40⁰/₀-nyi nyugdíját.

A nyugdíj-járulék a titkári nyugdíjalap gyarapítására fordítandó, melyből a szolgálta nyugdíjigényei is fedezendőek lesznek.

IX. Az igazgató-választmány tudomásul veszi, hogy a Horváth Sándor alapítvány jutalomdíjára a pályázat kiiratott.

X. A mezőgazdasági encyklopaediára kiírt pályázat meddő maradván, az igazgató-választmány elvben elhatározza, hogy újabb pályázatot nem ír ki, hanem a mű megírására alkalmas szakembernek megbízást ad. A megbízandó személyre vonatkozó határozatát azonban későbbre tartja fenn.

XI. Az igazgató-választmány elhatározza, hogy azon szerzőkhöz, akik valamely szakmunka megírására már régebben kaptak megbízást, felszólítást intéz a kéziratok benyújtására.

XII. A titkár jelenti, hogy az Erdő című lap szerkesztését Sugár Károly és Balogh Ernő m. k. erdőmesterek szeptember 15-ével vették át Török Sándor eddigi szerkesztőtől. Egyidejűleg az Uhrmann céggel a leszámolás megejtetett, amelyet a zárszámadással kapcsolatosan a számadásvizsgáló bizottság fog felülvizsgálni.

Tudomásul szolgál.

XIII. A kereskedelemügyi miniszter ur augusztus hóban záros rövid határidő kitűzésével kért véleményt a mérnöki cím és gyakorlat rendtartására vonatkozólag készült törvényjavaslat előadói tervezetére nézve. Az idő rövidsége következtében a választmány, sőt az ennek tárgyalására már kijelölt bizottság sem volt összehívható, az elnökség tehát saját hatáskörében tett eleget a kereskedelemügyi miniszter felszólításának, szigoruan szem előtt tartván az erre vonatkozólag még 1900-ban hozott határozatokat és az erdészeti szolgálat különleges érdekeit.

A selmeczbányai főiskola mult és jelen szervezetéből és az

erdészeti államvizsga rendszeréből folyó kisebb módosításokon kívül főleg a következő lényegesebb megjegyzések merültek fel. A tervezet 22. §-ánál kétséget kizáróan kifejezésre kell juttatni, hogy magánszolgálatban álló erdőmérnököknek szolgálatadójuk megbizásából bárhol, tehát annak birtokán kívül végzett működés is, nem esik a kamarai kényszer alá. Nehogy pedig a bíróságok és peres felek a szakértők megválasztásánál a közérdekkel össze nem egyeztethető módon szűk körre legyenek utalva, szükségesnek mutatkozott kérelmezni, hogy legalább az erdészeti köztisztviselők a bíróság előtt mint szakértők szerepelhessenek akkor is, ha nem tagjai a műszaki kamarának s hogy a kamarai illeték lehetőleg alacsonyan szabassék meg, hogy minél több erdőmérnök léphessen annak tagjai sorába, ha nem is üz rendszeres magánmérnöki tevékenységet. Kérte végül az egyesület, hogy az erdészeti államvizsga letétele után minden erdőmérnök tagja lehessen a műszaki kamarának, mert a kamarai tagságot 3 illetőleg 5 évi előzetes gyakorlati alkalmaztatáshoz kötni, amint ez a javaslatban történik, az erdőmérnöki oklevél jelen értékének leszállításával járna. (1197. sz.)

Az igazgató-választmány az elnökség eljárását jóváhagyólag tudomásul veszi.

XIV. Elnök bejelenti, hogy a kereskedelemügyi miniszter az egyesületet sürgősen felszólítván, hogy az Országos Ipartanácsba kiküldendő tagját jelölje meg, elnöki uton az egyesületi titkárt jelölte. Tudomásul szolgál.

XV. Az Országos Közlekedési Tanácsba a választmány az egyesület képviselőjeként szintén a titkárt küldi ki.

XVI. Az erdei vasutak szabványai ügyében az év elején tett felterjesztésre a kereskedelemügyi minisztertől a következő válasz érkezett:

Az Országos Erdészeti Egyesületnek.

F. é. február hó 25-én 356. sz. a. hozzám intézett felterjesztésére, amelyben az 1906. évi november hó 21-én 52777. sz. a. keskeny vágányvasutak szabványosítására vonatkozólag kiadott szabályrendeletben foglalt rendelkezések ellen felszólalt, az egyesületet a következőkről értesitem.

A szóbanlevő rendeletem kiadásának főindoka az volt, hogy a szabványos mozdonytípusok megállapítása folytán a hazai gyárak ilyen mozdonyok gyár-

tására berendezkedvén, azokat a jövőben lehetőleg gyorsan és olcsón legyenek képesek szállítani.

Ezen törekvésből következik, hogy a szóbanlevő rendeletben foglalt meg-
szabások *csakis gépjármű keskenyvágányu vasutakra* vonatkoznak. A felszólam-
lásnak az a része tehát, mely a lóüzemű és kézi üzemű gazdasági és ipar-
vasutak építésének korlátozása ellen irányul, tárgyaltanná válik. *A lóüzemű és*
kézi üzemű vasutaknál tehát a nyomszélesség ezután is szabadon választható ;
a sinsúlyok csakis a mindenkori tengelynyomás és a megengedett 1200 kg/cm^2
igénybevétel által korlátoztatnak.

A felszólamlás azon része, amely a gazdasági és iparvasutakra vonat-
kozólag a minimális sinsúlyok megszabása ellen irányul, a rendelet félre-
magyarázásából származik. A szóbanlevő szabályrendeletben megszabott mini-
mális sinsúlyok ugyanis kifejezetten csak a *közforgalmu keskenyvágányu vas-*
utakra vonatkoznak. A géperejű gazdasági és iparvasutaknál a sinsúlyok csakis
a rendeletben előírt tengelynyomás és az 1200 kg/cm^2 megengedett maximális
igénybevétel által vannak korlátozva.

Ami pedig a nyomszélességnek 700 és 760 mm -ben való megállapítása
ellen felhozott észrevételt illeti, azt helytállóul el nem fogadhatom.

Az építési költségeket ugyanis számbavehető módon nem emeli az a körülmény,
hogy az újonnan létesítendő géperejű gazdasági és iparvasutak ezután
 600 mm helyett 700 mm nyomszélességgel fognak építtetni, ha a 3.2 tonna
tengelynyomású lokomotívtípus a kívánt teljesítőképességnek különben meg-
felel. Viszont a szabályrendelet eredményeképp remélhető rendszeresség a
mozdonyok és forgalmi eszközök beszerzésénél, minthogy a gyárak készletre
dolgozhatnak, a mai helyzettel szemben lényeges megtakarításra nyújt kilátást.

Ami azonban a tengelynyomásokat illeti, tekintettel arra, hogy a m. kir.
államvasutak gépgyára már régebb idő óta gyárt minden tekintetben jól bevált
 3.65 tonna tengelynyomású és 760 mm nyomszélességű mozdonyokat, a gazda-
sági és iparvasutakra vonatkozólag 760 mm nyomszélesség esetére is megengedem,
hogy azok 3.7 tonna tengelynyomással is létesíthetők legyenek.

Ezen megszabás alapján a 7 kg folyóméter súlyu sinek a 700 mm nyom-
szélességű géperejű gazdasági és iparvasutaknál, a 9.3 kg folyóméter súlyu sinek
pedig a 760 mm nyomszélességű géperejű gazdasági és iparvasutaknál — meg-
felelő talpfa-elosztás mellett — ezután is alkalmazhatók lesznek.

Megjegyzem továbbá, hogy a szóban levő szabályrendeletnek visszaható
ereje nincsen és így nem jogosult a felszólamlásnak az a része sem, amely
a meglévő iparvasuti berendezések felhasználásának és áthelyezésének megaka-
dályozására vonatkozik. A rendelet módot nyújt arra, hogy a vasutépítetők az
átmeneti időkbén is megóvassanak a nagyobb befektetéstől, illetőleg károsodástól.
A midőn valamely meglévő iparvasut áthelyezéséről, átszállításáról vagy
átfektetéséről lesz szó, a meglévő forgalmi eszközök számának és állapotának
mérlegelése alapján fogom eldönteni, hogy az ilyen építkezés újnak vagy
áthelyezésnek minősíthessék-e.

Viszont azonban felmerült esetekből kifolyólag arról is már most kell

gondoskodnom, hogy a lőüzemmel tervezett vasutaknak gépüzemre való berendezése a szóbanlevő szabályrendeletben lefektetett elvek csorbitását ne okozhassa, miért is az ujonnan létesítendő lőüzemű vasutak engedélyezési feltételeiben olyan határozmány felvétele iránt intézkedem, mely szerint a géperőre való áttérés esetén a gépüzemű keskenyvágányu gazdasági és iparvasutakra vonatkozó szabályrendelet teljes mértékben kötelező erejű legyen.

Egyébként az idézett 52777/1906. sz. szabályrendelet értelmezése, illetőleg kiegészítése tárgyában kiadott rendeletem másolatát idezártan szintén megküldöm.

Budapest, 1907. július 31-én.

A miniszter helyett:

Szterényi s. k.

A m. kir. vasuti és hajózási főfelügyelőségnek!

Múlt évi november hó 21-én 52.777. sz. a. a keskenyvágányu vasutak szabványosítása tárgyában kiadott rendeletben foglalt intézkedések több oldalról felhangzott felszólamlásokból kivehetőleg az érdekeltek által tévesen magyaráztatván, ezen rendeletem megfelelő értelmezése és kiegészítése tekintetében értesitem a főfelügyelőséget, hogy idézett rendelkezésemnek a mezőgazdasági és iparvasutakat illető határozmányait csakis a géperezű (mozdonyüzemű) mezőgazdasági és iparvasutakra vonatkoztatom.

Hivatkozott rendeletem kiegészítéseképpen egyidejűleg megengedem, hogy a jövőben létesítendő 760 mm nyomszélességű géperezű (mozdonyüzemű) gazdasági és iparvasutak a szabályrendeletben megállapított tengelynyomásokon kívül 3·7 tonna tengelynyomással is létesíthetők legyenek.

Viszont azonban felmerült esetekből kifolyólag arról is már most kell gondoskodnom, hogy a lőüzemmel tervezett vasutaknak gépüzemre való berendezése a szóban levő szabályrendeletben lefektetett elvek csorbitását ne okozhassa, miért is az ujonnan létesítendő lőüzemű vasutak engedélyezési feltételeiben olyan határozmány felvétele iránt intézkedem, mely szerint a géperőre való áttérés esetén a gépüzemű keskenyvágányu gazdasági és iparvasutakra vonatkozó szabályrendelet teljes mértékben kötelező erejű legyen.

Budapest, 1907. július 31-én.

A miniszter helyett:

Szterényi s. k.
államtitkár.

A nyert válasz lényegileg teljesítvén az egyesület kívánságait, tudomásul vétetik.

XVII. A helyiérdekű és u. n. kisvasutakra vonatkozó törvényjavaslat hir szerint a kereskedelemügyi miniszteriumban elkészülvén, a választmány elhatározza, hogy azt előzetes tanulmányozás célj-

jából a miniszter urtól kikéri és az 1900-ban évégből már kiküldött bizottságnak (Horváth Sándor, Bittner Gusztáv, Rónay Antal, Tomcsányi Gyula) adja ki, melybe ezenfelül Vuk Gyula választmányi tagot és Martian Livius m. kir. erdőmestert is meghívja.

XVIII. Az igazgató-választmány tudomást szerezvén arról, hogy az ország több megyéjében parcellázási szándékkal feltétlen erdőtalajokon törvényellenes irtások történnek, melyek során számba jövő erdőterületek kerülnek elaprózva oly kezekbe, amelyektől azoknak a közérdekben fekvő gondozása nem várható, elhatározza, hogy ez ügyben feliratot intéz a földmivelésügyi miniszter urhoz.

XIX. Az Erdészeti Lapokhoz beküldött közleményben Füzy Zoltán m. kir. főerdész ecsetelve a falvaktól távolfekvő helyeken lakó erdőőri személyzet gyermekeinek iskoláztatásánál felmerülő nehézségeket, azt a javaslatot teszi, hogy az erdőtisztek gyermekeinek segélyezésére szolgáló alapra a kincstári erdőkből vásárló közönségtől szedett $\frac{2}{10}$ -ed százalék emeltessék $\frac{3}{10}$ -edre s a többlet az altiszti személyzet gyermekeinek nevelésére fordíttassék.

Az igazgató-választmány az elnöknek és Horváth Sándor alelnöknek melegen pártoló felszólalása után elhatározza, hogy felterjesztéssel fordul a földmivelésügyi miniszter urhoz, amelyben a felvetett eszmét pártolja és az erdőőri gyermekek nevelésére szolgáló internátusok felállítását ajánlja, különösen hangsúlyozva, hogy azokba nem csupán az állami, hanem a magánbirtokokon szolgáló erdőőrök gyermekei is felvétessenek.

XX. Borsód-, Gömör-, Heves- vármegyék Erdészeti Egyesülete a következő átirattal fordult az Országos Erdészeti Egyesülethez:

Az Országos Erdészeti Egyesület tekintetes Igazgató-Választmányának!

Egyesületünk a f. évi július hó 21-én Miskolczon megtartott közgyűlésében az 1886. évi, a községekre vonatkozó XXII. t.-cz. több szakaszát az erdőtiszti karra méltánytalannak és sérelmesnek találta, mert a városi és községi erdőtisztek biztos jövőjéről nem gondoskodik, hivataloskodásukat igen megnehezíti; hátrányosnak találta továbbá a városokra is, mint vagyonszükségre, ennél fogva szükségesnek látja nevezett t.-cz. bennünket érintő szakaszainak törvényhozási uton való módosítását.

Ennek érdekében van szerencsénk a tekintetes igazgató-választmányt tisztelettel megkeresni, hogy az ide ./. alatt zárt tervezetet bölcs megfontolás tár-

gyává téve, annak értelmében az Országos Erdészeti Egyesület útján a nagyméltóságú m. kir. földmivelésügyi miniszter urhoz felterjesztést intézni méltóztassék.

Borsod-Gömör-Hevesmegyék Erdészeti Egyesülete nevében:

Kiváló tisztelettel

Mitske, titkár.

Podhradzsky, elnök.

Az átirat mellékletében bővebben ki van fejtve, hogy a városi és községi erdőtiszteknek 6 évről—6 évre történő újból választása mennyire hátrányára van úgy a községeknek, mint az illető erdőtiszteknek.

Az igazgató-választmány a Borsod-Gömör-Hevesvármegyék erdészeti egyesülete által elfoglalt álláspontot helyeselve, elhatározza, hogy ez ügyben a maga részéről is felir, még pedig a belügyi és földmivelésügyi miniszter urakhoz.

XXI. Kaán Károly egyesületi tag a következő indítványt nyújtotta be:

Tekintetes Igazgató-Választmány!

A természet látványos muzeumai, az őserdők, hova-tovább és rohamosan pusztulnak, tért engedve a kultúra hódításainak.

A több évszázados fapéldányok egy őserdő-alak bizarr rendezetlenségében lelket emelő hatással vannak minden emberre, tiszteletet és bámulatot gerjesztve a természet nagyszerűségei iránt.

Az őserdők ezen etikai hatását nemcsak felismerték, de sorra honorálják a kormányok és a magánbirtokosok is a külföldön azzal, hogy bizonyos őserdő-részleteket kihasítva, azok érintetlen fenntartását rendelik az utókornak.

Nálunk is rohamos pusztulás előtt állanak a hosszú idők viharait átélő ilyen ősi emlékek; sőt legtöbb helyütt már utolsó maradványaik kerülnek sorra, hogy tért engedjenek néhol a romboló, másutt a kulturát terjesztő emberi kéz munkájának.

Nálunk is égető szükség tehát, hogy akkor, ha a még meglevő őserdők-ből bizonyos foltokat természeti emlékeként a jövő idők bámulatára fenntartani kívánunk, hogy mielőbb felhívjuk a földmivelési kormány és nagybirtokosaink figyelmét e körülményre.

Az államkincstár valamint nagybirtokosaink mérlegét észrevehetőleg nem érintheti, ha a gazdasági üzemből kihasítva, néhány hektár ilyen rendeltetésre méltó sorsára kerül.

Szerény javaslatom ez okból: oda terjed, mondja ki a tekintetes Igazgató-Választmány, hogy a már nagyon fogyatékos őserdők-ből, mint a természet hosszú évszázados emlékeiből bizonyos részletek a természet muzeumaiként volnának

tekintendők s miní ilyenek kihatva érintetlenül lennének a multak látványos emlékeiül fenntartandók a jövő nemzedékek részére.

Kérések fel ennek kapcsán egyesületünk elnöksége, hogy a földmivelésügyi kormányhoz ily irányban és mielőbb indokolt előterjesztést tegyen.

Vagyok a tekintetes Igazgató-Választmány

kész szolgálja:

Kaán Károly, egyesületi tag.

Az igazgató-választmány Horváth Sándor és Tuzson János pártoló felszólalásai után elhatározza, hogy az indítvány elfogadásával felterjesztést intéz a földmivelésügyi kormányhoz s egyben a nagyobb magánuradalmakhoz a maga részéről is kérdést intéz, hogy vannak-e még birtokukban az indítvány értelmében megőrzendő őserdőrésztletek, kérve azok fenntartását. (1501. sz.).

XXII. Hathalmi Gabnay Ferencz egyesületi tag megbízást és költséget (7000 K) kér Magyarország nevezetes fáinak képes gyűjteménye összeállítására. Az egyesületnek ezidőszerint erre a célra pénze nem lévén, a titkár javasolja, hogy Gabnay kérelme pártolólag terjesztessék fel a földmivelésügyi miniszter urhoz.

Az igazgató választmány azonban Tomcsányi Gyula választmányi tag felszólalásából arról győződven meg, hogy a földmivelésügyi miniszter ur ez ügyben már széleskörű akciót indított, Gabnay kérelme tehát elkésett, az ügy felett napirendre tér (1363. sz.).

XXIII. Az igazgató-választmány az egyesület tulajdonát képező erdészeti szerszámgyűjteményét a földmivelésügyi miniszter ur kérelmére a gazdasági muzeum erdészeti főcsoportjának átengedi. (1417. sz.).

XXIV. A keszthelyi Héviz-szanatorium abbéli ajánlatát, hogy egyesületi tagoknak kedvezményt nyujt, a választmány köszönettel tudomásul veszi.

XXV. A Londonban 1908-ban rendezendő magyar kiállitáson a fakivitel érdekei a nagyobb fakereskedelmi czégek résztvétele által biztosítva lévén, az igazgató-választmány nem találja szükségesnek, hogy az egyesület mint olyan azon a kiállitáson részt vegyen.

XXVI. A Magyar Ujságkiadók Országos Szövetségének felhívását tagjai sorába való belépésre a választmány figyelembe vehetőnek nem találta.

XXVII. Felvétetnek a következő új rendes tagok: *Máramaros vm. gazdasági egyesülete*, *Bóna* Endre fővadász és *Grósz* Miksa fakereskedő, aj. a titkár; *Mihályi* Lajos alerdész, aj. *Véssey* Ferencz; *Nagy* László m. kir. erdőgyakornok, aj. *Beyer* Jenő; *Vojtás* Árpád m. kir. erdőgyakornok, aj. *Schmidt* Ferencz, dr. *Zemplén* Géza főiskolai adjunktus, aj. *Vadas* Jenő.

K. m. f.

Bund Károly s. k.
titkár.

Báró Bánffy Dezső s. k.
elnök.

Hitelesítésül:

Hirsch István s. k.
vál. tag.

Tomcsányi Gyula s. k.
vál. tag.

II.

FELHIVÁS

a „gr. Tisza Lajos“, a „Wagner Károly-“. az „Erzsébet királyné“, a „Luczenbacher Pál alapítvány“-ból és a Faragó Béla-féle alapítványból kiosztandó segélyek ügyében.

Az Országos Erdészeti Egyesület fenn megnevezett öt jótékony alapítványából a folyó évi segélyek ez évi december hóban osztatnak ki. Az elsőnek a kamataiból az olyan önhibájukon kívül szorult helyzetbe jutott magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek nyerhetnek anyagi támogatást, kik az Országos Erdészeti Egyesületnek első belépésüktől kezdve mostanáig legalább öt éven át tagjai voltak s mint ilyenek, tagsági kötelezettségeiknek eleget tettek. A második alapítványból pedig az olyan erdőtiszti és erdőaltiszti özvegyek és árvák nyerhetnek segélyt, kiknek férje, illetőleg atyja az Országos Erdészeti Egyesületnek állandóan és szintén legalább öt éven át tagja volt és tagsági kötelezettségét teljesítette. A harmadik alapítvány segélyeért olyan elhalt magyar erdőtisztek árva leányai folyamodhatnak, kik az egyesületnek halálukig s szintén legalább öt évig tagjai voltak és tagsági kötelezettségeiknek eleget tettek. A negyedik alapítványból hasonló feltételek mellett erdőtiszti özvegyek és árvák, az ötödikből erdőtisztek és altisztek árvái nyernek segélyt.

Ezen feltételekhez képest felhívjuk tehát az érdekelteket, hogy hiteles okmányokkal felszerelt *bélyegtelen* folyamodványaikat leg-

később folyó évi november hó 10-ig az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalához (Budapest, V., Alkotmány-utca 6. sz., II. emelet) nyujtsák be.

A folyamodványban kitüntetendő: az élvezett fizetés vagy nyugdíj és nevelési pótlék összege, az összes gyermekek száma, kora és foglalkozása, nemkülönben az, hogy azok részesülnek-e máshonnan segélyben (alapítványi hely, ösztöndíj, állami erdő-tisztek gyermekeinek nevelését segítő alap stb.).

A titkári hivatal.

III.

FELHIVÁS

az Országos Erdészeti Egyesület t. Tagjaihoz.

Az Országos Erdészeti Egyesület tulajdonát képező *Horváth Sándor-alapítványnak kamataiból* a folyó évben a negyedik, 1000 koronás jutalomdíj ki lesz adható. Ezzel a jutalomdíjjal alapszabályaink 156. szakasza szerint az egyesületnek oly tagja jutalmazandó, akinek munkássága az erdőgazdaság gyakorlati vagy tudományos művelése terén, így az erdőgazdaság gyakorlati intézése, a szakoktatás vagy szakirodalom terén, avagy az erdőgazdaság fejlődésére szintén kiható kísérletezés, föltalálás vagy felfedezések terén általánosságban vagy bizonyos ágazatra nézve sikeresnek és hasznosnak s ennél fogva elismerésre méltónak találhatik.

Az Országos Erdészeti Egyesület minden tagjának jogában állván kellően indokolt javaslatot tenni, hogy az elismerő jutalomra az egyesület tagjai közül kit tart legérdemesebbnek, van szerencsénk az egyesület tagjait tisztelettel felkérni, hogy e jogukkal élni és javaslatukat az egyesület elnökségéhez intézett levélben november hó 15-ig beküldeni sziveskednének.

Névtelen ajánló levelek figyelmében nem részesülnek.

Az elismerő jutalmat az igazgató-vezetmény a december hóban tartandó rendes ülésén az egyesületi tagok részéről jutalmazásra ajánlottak közül a legérdemesebbnek titkos szavazással ítéli oda.

Budapesten, 1907. október hóban.

*Az Országos Erdészeti Egyesület
elnöksége.*